

संज्ञा गणत्रयमादिमं सकलयोगोभवेति
पादः ।
यस्यास्तां पिङ्गलनामो विपुलामिति समा-
ख्यातिः ।
प्रेक्षां कलिकालबालहृतां नाख्युपहृतिर-
त्यापि ।
वीर्यविपुला मुखे चेतुः स्नातु गोविन्दाख्यमन्त्र-
कलाः ।
इति हृन्मोमञ्जरी ।
(विपुलपञ्चतस्यादेवी । इति देवीभागवतम् ।
७ । १० । ६६ ॥)
विपुलासवा, स्त्री, (विपुलं रघं आसवतीति । आ-
+ सु + अच् । टाप् ।) इहकन्या । इति राज-
निर्घण्टः ।
विपुयः, पुं, (वि + पू + “विपूयविनीयेति ।” ३ । १ ।
११७ । इति कर्मणि क्यन्तनिपातः ।) सुभ्रः ।
इति सुगवोद्धयाकरणम् । यथा,—
“वासानां वल्क्ये शुद्धे विपुयैः कृतमेखलाम् ।
आमामञ्जनपिङ्गाभां दक्षिणोमजिनास्तराम् ॥”
इति भट्टिः । ६ । ६० ॥
विप्रः, पुं, (विप्र + “अज्जेन्नायवजेति ।” उणा० २ । २८)
निपातनात् रप्रत्ययेन साधुः ।) ब्राह्मणः । इत्य-
मरः । विशेषेण प्राति पूरयति षट् कर्माणि
विप्रः । प्रा ल पूर्णो इत्यस्मात् उपप्रत्ययः । किंवा ।
उप्यते धर्मेवौजमत्र इति वपेर्नाञ्चीति रे
निपातनादत इलम् । इति भरतः । तस्य
लक्षणं यथा,—
“अज्जना ब्राह्मणो ज्ञेयः संस्कारैर्हि ज उच्यते ।
विद्यया याति विप्रत्वं त्रिभिः श्रोत्रियलक्षणम् ॥”
इति प्रायश्चित्तविवेकः ।
(यथाचं मनौ । १ । ६३ ।
“उत्पत्तिरेव विप्रस्य नृभिर्धर्मैस्त्वैव श्रान्तिः ।
स हि धर्माद्युत्पत्तिर्ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥”
अस्य पादोदकमाहात्म्यं यथा, ब्रह्मवैवर्ते । १ ।
११ । २६—२३ ।
“पृथिव्यां यानि तीर्थानि तानि तीर्थानि सागरे ।
सागरे यानि तीर्थानि विप्रपादेषु तानि च ॥
विप्रपादोदकक्रिस्ता यावत्तिष्ठति मेदिनी ।
तावत् पुष्करपात्रेषु पिबन्ति पितरो जलम् ।
विप्रपादोदकं पुण्यं भक्तियुक्तं यः पिबेत् ॥
स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ।
महार्गो यदि पिबेत् विप्रपादोदकं हिज ।
सुख्यते सर्वरोगेभ्यो माघमेकसु भक्तितः ।
अपि यो वा सविद्यो वा सन्धापूर्तो हि यो
हिजः ।
स एव विष्णुमदृशो मा हरी विमुखो यदि ॥
प्रक्तं विप्रं प्रपन्नं वा न हन्यान्न च तं ।
गोभ्यः प्रतगुणं पूज्यो हरिभक्तश्च ब्राह्मणः ॥
पादोदकं नैवेद्यं मुदक्ते विप्रस्य यो हिज ।
निजं नैवेद्यभोजो यो राजसुखफलं लभेत् ॥
एकदश्यां न मुदक्ते यो निजं विष्णुं समर्चयेत् ।
नस्य पादोदकं प्राप्य क्त्वां तीर्थं भवेद्भुवम् ॥”)

अन्वयः । इति राजनिर्घण्टः । (चि, मेधावी ।
यथा, ऋग्वेदे । १० । ११२ । ६ ।
“निपुसीद् गणपते गणेषु त्वा माहुर्विप्रतमं
कवीनाम् ॥”)
“विप्रतमं अतिशयेन मेधाविनम् ।” इति तद्वाक्ये
सायणः । सत्वकर्ता । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
४० । १४ ।
“विप्रस्य वा यजमानस्य वा गृहम् ॥”
“विप्रस्य मेधाविनः स्तोतृणां ।” इति तद्वाक्ये
सायणः ।)
विप्रकारः, पुं, (वि + प्र + क्त + भावे चण् ।)
अपकारः । तत्पर्यायः । निकारः २ । इत्य-
मरः । (यथा, महाभारते । १ । ६२ । १४ ।
“तेषाम् विप्रकारेषु तेषु तेषु महामतिः ।
भोक्ष्ये प्रतिकारे च विदुरोऽवहितोऽभवत् ॥”)
खलीकारः । इति खामी । तिरस्कारः । इति
हेमचन्द्रः । (विविधप्रकारः । यथा, महा-
भारते । ३ । २७५ । ३ ।
“स वाधते प्रजाः सर्व्वा विप्रकारैर्मेहावजः ।
ततो नष्ठातु भगवान्नाम्यस्याता हि विद्यते ॥”)
विप्रकाशः, स्त्री, तूलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।
विप्रकृतः, त्रि, (वि + प्र + क्त + क्तः ।) तिरस्कृतः ।
तत्पर्यायः । निजतः २ । इति हेमचन्द्रः ।
(यथा, कुमारसम्भवे । २ । १ ।
“तस्मिन् विप्रकृताः काये तारकेय द्वौकसः ।
तुरावाहं पुरोधाय घाम खायन्मुवं ययुः ॥”)
विप्रकृतिः, स्त्री, विप्रकारः । विप्रपूर्वककृतातोः
क्तिप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ।
विप्रकृतः, त्रि, (वि + प्र + क्त + क्तः ।) दूरः ।
इति हलायुधः । (यथा,—
“सन्निकृतविप्रकृत्यभिचारिप्राधानिकमेदाह-
तुर्था इति । न च ते चयादिकमपेक्षन्ते । विप्र-
कृतो यथा । हेमन्ते नि चतः श्रेया वसन्ते
कफुरोगकृतुः किंवा सन्निकृतो ज्वरस्य रक्षादि-
सेवा विप्रकृतो रुद्रकोपः ।” इति माधवकृत
रत्नविनिययाख्याने विजयः ।)
विप्रकृतकं, त्रि, (विप्रकृत एव । स्वार्थे कन् ।)
दूरम् । इत्यमरः ।
विप्रचितिः, पुं, द्रुपुलः । यथा,—
सुत उवाच ।
“अभवद्द्रुपुलश्च वंशे ख्याता महासुराः ।
विप्रचितिप्रधानास्ते श्रवं तीव्रपराक्रमाः ॥”
इति बह्विपुराणे काश्यपीयवंशः ।
(तथाच महाभारते । १ । ६५ । २१ ।
“पत्नारिंश्रुहोः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र
भारत ।
तेषां प्रथमजो राजा विप्रचितिर्मेहायशाः ॥”)
विप्रतिपत्तिः, स्त्री, (वि + प्रति + पद + क्तन् ।)
विरोधः । यथा,—
“परस्परं मनुष्याणां स्वार्थविप्रतिपत्तिषु ।
वाक्यान्नायादावस्थान्, अवहार उदाहृतः ।
भाषोत्तरक्रियासाध्यविहिभिः क्रमवृद्धिभिः ।

आक्षिप्तमनुश्रुतं चतुर्व्याहभिधीयते ॥”
इति मिताक्षरायां अवहारमाहका ॥३॥
विप्रतिः । यथा प्रथमाध्याये कात्यायनसूत्रम् ।
शब्देऽविप्रतिपत्तिरिति । प्रतिनिहितद्रव्ये श्रुत-
शब्दः प्रयोष्यः । श्रुतद्रव्यद्रुता प्रतिनिधुपादा-
नात् शब्दान्तरप्रयोगे द्रव्यान्तरद्रुतिप्रसङ्गात् ।
इत्येकादशीतत्त्वम् । (अन्यथाभावः । अरिष्ट-
विशेषः । यथा, सुश्रुते । १ । ३० । “अद्यानः पक्षे-
न्क्रियार्थविप्रतिपत्तिमध्यायं आख्यास्यामः ।”
एवं ह्यावाविप्रतिपत्तिः । स्वभावविप्रति-
पत्तिः ।)
विप्रतिवारः, पुं, (वि + प्रति + वृ + चण् ।)
विप्रतीवारः । इत्यमरटीकायां रायसुजुटः ।
(यथा, प्रिशुपालधर्मे । १० । २० ।
“प्रापि चैतसि स विप्रतिवारे
सुभ्रुवामवसरः सरकैश्च ॥”
“विप्रतिवारे पञ्चात्तापयुक्ते । पञ्चात्तापोऽनुता-
पश्च विप्रतीवार इत्यपि । इत्यमरः ।” इति
तट्टीकायां मल्लिनाथः ।)
विप्रतिविहं, त्रि, (वि + प्रति + विध + क्तः ।)
निविहम् । इति स्मृतिः ।
विप्रतीवारः, पुं, अनुतापः । इत्यमरः । कौलकम् ।
अनुश्रवः । रोषः । इति मेदिनी । रे, ३०७ ।
विप्रदहः, पुं, (विशेषेण प्रकृतश्च दहते इति ।
दह + च ।) पल्लवजादिपुष्कद्रथम् । इति
शब्दचन्द्रिका ।
विप्रप्रियः, पुं, (विप्रार्तां प्रियः । यक्षीयद्वमत्वात् ।)
पलाशवृक्षः । इति केचित् । ब्राह्मणवल्क्ये, त्रि ।
यथा,—
“रामं लक्ष्मणपूर्वजं रघुवरं सीतापतिं सुन्दरं
काकुत्स्थं करुणामयं गुणनिधिं विप्रप्रियं
धार्मिकम् ॥”
इति रामायणम् ।
विप्रयागं, स्त्री, (विशेषेण प्रयागम् ।) पलायनम् ।
इति केचित् ।
विप्रयुक्तः, त्रि, (प्र + युज् + भावे क्तः । विगतं
प्रयुक्तं प्रयोगो यस्मात् ।) विच्छिद्यः । विभिन्नः ।
इति केचित् ।
विप्रयोगः, पुं, (विगतः प्रकृतो योगो यत्र ।)
विप्रलम्भः । इत्यमरः । विरही विस्वादी वा ।
इति खामी । रागिणोर्विच्छेदः । इति सुभूतिः ।
(यथा, मनौ । ६ । १ ।
“पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मा वृत्तानि तिष्ठतोः ।
संयोगे विप्रयोगे च धर्मान् वक्ष्यामि श्रान्-
तान् ॥”
संयोगाभावः । यथा, साहचर्यदोषे । २ ।
“संयोगो विप्रयोगश्च साहचर्यं विरोधिता ॥”)
विप्रलम्बः, त्रि, (वि + प्र + लभ + क्तः ।) वञ्चितः ।
इति हेमचन्द्रः । (यथा, महाभारते । ५ ।
१६१ । २१ ।
“दशार्थराजो राजंस्त्वामिदं वचनमब्रवीत् ।
अभिषङ्गात् प्रकुपितो विप्रलम्बस्त्यानच ॥”)